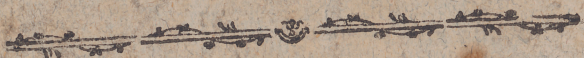

Følgende er indsendt til de Sw.
borgske Arvinger i Naboeriget, om
Damerne's nærværende Pyndt i
Maanen.

Mel. Førend Fra vores Moder, var ic.

I.

Nej nu er de alt for stemme,
Den Gemeen, med de Fornemme,
Der ei kan indsee det Toffespil
Som de bringes til;
Jkkuns for at være Moden sig,
Eil et Strøkke at vanskabe sig,
Net som en Smørstjerne,
Uden Liv og Hierne;
Er de ikke nydelig?

2.

Nu maa inter Liv meer være,
Udi Rioler de skal bære,
Men et Skjort hangt over Aplerne,
Eet smaae rynkede,
Derpaa er anbragte Huller to,
Som Skjortsplitter man vist skulle troe,
Hvori Hænder stikkes,
Som sig net nok stikkes,
Naar det kuns er Modens Troe.

3. Trois

3.
Froier staaer alt paa Bagtpenge,
Man troer det vil vare længe,
Riosbaand op i Ryggen der ei kan
Sirlig bringes an
Som et Stierf tæe under Armene,
Der opfættes mellem Arterne
Kuns med nogle Naale,
Thi sligt kan de saae;
Moden er Drivstødre.

4.
Haaret sladt paa Ryggen hænger,
Dg blande Brostene tit slænger,
Som en Pudel Haaret kryllet er,
Blomstere derpaa bær;
Men naar Hat skal sættes ovenpaa,
Bruges skionne Fiedre, sorte, blaa,
Som to Horn de hænger
Krum fremad og slænger,
Skjønt de fast i Harten staae.

5.
De som mangle Pluci Gaver,
Dg dog snorre Froier haver,
Men ei Skjørtet høit til Armene,
Er' undseelige: —
Derfor raades Boed med Forklædet,
Som med Fabler opad sættes næt,
For deraf at kunde
Vise nogenlunde
Tosen er Kortlivet ret.

6. Tera

6.
Forklædet i Pus maa sættes,
Naar Naturens Feit skal rettes,
Som heel nydelig og rasst seer ud
For en Nimmebrud,
Men ei siter unge Jomfruer,
Naar de sig vil holde ærefier;
Thi hvo vil vel bramme
Som en Maren Nimme,
Med Esopies Krages Haar.

7.
Overlædret er udfaarne
Donramudiff for Ligtorne,
Paa de Skoe, som bruges skal til Stads,
Med lidt Silkestas,
Underlagt at sire pen e Fod,
Som for nogle Haar paa Stotter stod,
Nu paa lave Hale,
Korte, tykke, fæle,
Er gran Mode, som er god.

8.
Moden kan ei tolerere
Fem Tæer paa hver Fod nu mere,
Da der rummes ikkuns Stovetaage
I de spidse Skoe,
Nesten blir med Bomuld fyldet ud
Som af Skoen er til Overstud
Hvor ei Taaen rækker,
At ei Spidsen brækker,
Naar paa Baldsing det gaaer ud.

9. Soc

9.

For endeel Mars Tid i Maanen
Et Forslag blev bragt paa Banen
Den som vil sit Liv forlorde, maae
I Feilbaaren gaae,
For at fiore Byen om i Ring,
For hvert Hjørne giøre smukke Sving;
Men Niels Klim der Keiser
Sagde, da jeg reiser,
Agt det ei, det er smaae Ting.

10.

Smukke Damer, jeg dog haaber
At i Himlen ei anraaber
Om Kebans for hoed som her er sagt
Om sig Pynt og Dragt;
Hvad kan Maanen komme Eder veed,
Mindre mig, da jeg alt staaer bered
Med et Glas i Haanden,
Fyldt med Vin til Nanden;
Staal for Eder og mig med!

